

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15966/2024
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ... , против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1200/24 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1200/24 од 13.03.2024. године, у односу на одбијајући део.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6008/22 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име накнаде штете по основу неисплаћене пензије у периоду од јуна 2016. године закључно са мајем 2019. године исплати 157.776,77 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете по основу неисплаћене пензије у периоду од јуна 2016. године закључно са мајем 2019. године, поред износа досуђеног ставом првим изреке, исплати још и износ од 333.207,55 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом четвртим изреке, тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1200/24 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужилци на име трошкова првостепеног поступка исплати 138.750,00 динара са законском затезном

каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против става другог и четвртог изреке првостепене пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.07.2019. године, а вредност побијаног дела потраживања је 333.207,55 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а да вредност побијаног дела потраживања не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић